

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1892

гр. София, 20.02.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 83 състав,
в закрито заседание на 20.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветелина Георгиева

като разгледа дело номер **10338** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.140 от ГПК във вр чл.1, ал.2 от ЗОДОВ.

Процедурата по размяна на книжа между страните приключи, като от ответника постъпи отговор на изпратената му искова молба с приложения. Ето защо съдът следва да се занимае с всички предварителни въпроси по подготовка на делото за разглеждане в открито заседание, вкл. произнасяне по допустимостта на иска.

Производството е образувано по иск на „МЕД КОРЕКТ”ООД – [населено място], ЕИК[ЕИК], с който иска от съда да осъди Агенция по вписванията – [населено място] да му заплати сумата от 307,50лв, ведно със законната лихва, начиная от 16.05.2023г до окончателното ѝ изплащане, представляваща обезщетение за претърпени от дружеството имуществени вреди, изразяващи се в направени съдебни разноски за обжалване на постановен от длъжностно лице при ответника Отказ № 20230313132625-2/17.03.2023 г. за вписване на промени по партидата на дружеството в ТРРЮЛНЦ по негово заявление № 20230313132625/13.03.2023г, който отказ е отменен с решение № 639/16.05.2023 г. по т.д. № 551/2023г по описа на СГС, ТО VI-4 състав.

Ищецът посочва, че като вписан търговец в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел към АВ – С. е подал по електронен път Заявление № 20230313132625/13.03.2023 г. за вписване промени по партидата му - прехвърляне на дружествени дялове от капитала на дружеството между съдружници, заличаване на съдружник и вписване на едноличен собственик на капитала. По заявлението му е бил постановен Отказ № 20230313132625-2/17.03.2023 г., с който се отказва вписване на промените, поради непредставяне на декларация по чл. 129 от ТЗ от праводателя и управителя. Ищецът обжалвал отказа пред компетентния по седалището му съд – СГС и било образувано т.д. № 551/2023г по описа на същия съд, като заплатил дължимата държавна такса от 7,50лв и адвокатско възнаграждение за

защита по жалбата в размер на 300лв, съгласно сключен договор за правна помощ.

Съдът намерил жалбата за основателна и със свое решение, което е окончателно, отменил отказа, но въпреки, че дружеството искало присъждане на разноски, такива не му били присъдени от съда с мотив, че в образуваното пред него производство разноски не се дължат. Поради това ищецът счита, че е налице незаконосъобразно действие на длъжностно лице към АВ – С. по повод изпълнение на административна дейност, от която за него са настъпили вреди – извършени пред СГС съдебни разноски, които следва да му бъдат възмездени от ответника, тъй като съгласно чл. 1 от ЗОДОВ държавата носи отговорност за вредите, причинени на юридически лица от незаконосъобразни действия на нейни органи и длъжностни лица, при или по повод изпълнение на административна дейност. Позовава се и на чл.4 от ЗОДОВ, съгласно който държавата дължи обезщетение за всички имуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това дали са причинени виновно от длъжностното лице.

Според ищеца направените от него съдебни разноски пред СГС за заплатена държавна такса и възнаграждение за адвокатска защита са пряка и непосредствена последица от постановения отказ за вписване на промени и поради това ангажират отговорността на ответника за тяхното обезщетяване, ведно със законната лихва от датата на съдебното решение, с което отказът е отменен - 16.05.2023 година.

Претендира разноски в настоящото производство.

В подадения от ответника отговор на изпратената му ИМ с приложения посочва, че на първо място счита иска за недопустим, тъй като има друг ред за присъждането на съдебни разноски и той е по чл.28, ал.2 от ЗТРРЮЛНЦ, които е специален и поради това иск за същите суми като вреди по реда на чл.1 от ЗОДОВ е недопустим и не е налице имуществена вреда – позовава се на съдебна практика.

На второ място счита, ако съдът приеме претенцията за допустима, че същата е неоснователна, тъй като търсените за обезвреда вреди са за оспорване пред съд на акт на длъжностно лице по регистрация, но те не са вреди, които произтичат от отказа да бъдат вписани обстоятелства по партидата на търговеца – липсва причинно-следствена връзка между незаконосъобразния акт и претърпените вреди. Предвид неоснователността на главния иск оспорва и акцесорния иск за обезщетение за забава.

Претендира присъждане на съдебни разноски – юрк. възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираните от ищеца разноски за възнаграждение за адвокат.

С оглед изложените от страните обстоятелства, съдът намира, че е сезиран с иск на основание чл.4, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

На първо място съдът следва да се произнесе по направеното от ответника възражение за недопустимост на иска, което намира за неоснователно, поради следното:

Няма спор, че е налице съдебна практика, приемаща така предявения иск за обезщетение за недопустим, но съдът намира, че същата в преобладаващата си част е

преодоляна, поради констатирана липса на друг ефективен правен способ за търговците да възмездят направените съдебни разноски по обжалване пред съответния съд на постановен спрямо тях отказ в регистърно производство за вписване на промени или обявяване на актове по партидите им в ТРРЮЛНЦ, както и предвид приетата промяна в текста на чл.28, ал.2 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел. В този смисъл са и Определение № 11471 от 26.07.2019 г. на ВАС по адм. д. № 5096/2019 г., III о., докладчик съдията С. Б., Определение № 14383 от 28.10.2019 г. на ВАС по адм. д. № 12173/2019 г., III о., докладчик председателят В. П., Определение № 16006 от 26.11.2019 г. на ВАС по адм. д. № 12653/2019 г., III о., докладчик съдията И. А., Определение № 921 от 21.01.2020 г. на ВАС по адм. д. № 320/2020 г., III о., докладчик съдията А. А., Определение № 2925 от 25.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 2063/2020 г., III о., докладчик съдията А. А., Определение № 10729 от 22.10.2021 г. на ВАС по адм. д. № 9968/2021 г., III о., докладчик съдията Л. П. и други.

На второ място съдът намира и че е местно компетентен съд да разгледа спора. Съгласно разпоредбата на чл.7, ал.1 от ЗОДОВ ищецът е този, който избира дали да предяви иска си за обезщетение пред съда по мястото на увреждането или по седалището си – мястото на увреждане е седалището на ответника – [населено място] и това прави АССГ компетентен, а седалището на ищеца е в [населено място], което дава компетентност на Административен съд – Перник. С подаване на исковата молба пред АССГ ищецът надлежно е упражнил правото си на избор между двете подсъдности, поради което настоящият съд е надлежно сезиран и компетентен.

Съдът намира, че не се нуждаят от доказване всички, вписани по паратидата на ищеца в ТРРЮЛНЦ обстоятелства по повод неговото заявление № 20230313132625/13.03.2023 г., както и тези по приключилото търговско дело пред СГС, включително размера на извършените по него съдебни разноски, общо в размер на 307,50лв, за които и между страните няма спор. Делото от СГС следва да бъде изискано.

В тежест на ищеца е да докаже, че претърпените от него вреди са пряка и непосредствена последица именно от действията на длъжностното лице по регистрация към АВ – ТРРЮЛНЦ.

В тежест на ответника е да докаже възраженията си за неоснователност на иска, които са по приложение на правото и на тях съдът ще отговори с решението си.

Следва да се изиска приключилото търговско дело пред СГС.

Съдът намира, че представената по делото преписка пред АВ – ТРРЮЛНЦ по повод процесния отказ е пълна и не се налага да се предприемат действия по допълнителното ѝ окомплектоване.

Делото следва да се насрочи за разглеждане в открито заседание, в което съдът ще се произнесе по приемането на писмените доказателства.

Копие от настоящото определение с направен в мотивната му част проект за доклад следва да се изпрати на страните.

Препис от постъпилия отговор от ответника следва да се изпрати на ищеца.

Мотивиран от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

УКАЗВА на страните, че могат да решат спора си чрез медиация или по друг доброволен начин.

По приемането на представените по делото писмени доказателства съдът ще се произнесе в открито съдебно заседание, като същите не се оспорват от страните.

ПРИЕМА, че не се нуждаят от доказване всички, вписани по партидата на ищеца в ТРРЮЛНЦ обстоятелства, както и тези по приключилото търговско дело пред СГС, за които и между страните няма спор.

УКАЗВА на страните, че всяка от тях носи доказателствената тежест така, както съдът я е разпределил в мотивите си.

ДА СЕ ИЗИСКА т.д. № 551/2023г по описа на СГС, ТО VI-4 състав.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ НА СТРАНИТЕ да вземат становище по така направения проект за доклад най-късно на датата на насроченото открито съдебно заседание.

Насрочва делото в открито заседание на 18.03.2024г от 14.10часа.

Копие от настоящото определение с направен проект за доклад да се изпрати на страните, вкл. и на СГП, която се призове като контролираща страна.

Препис от отговора да се изпрати на ищеца.

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: